

Tisdagen den 5 april 2011

I

(Resolutioner, rekommendationer och yttranden)

RESOLUTIONER

EUROPAPARLAMENTET

Migrationsströmmar till följd av instabilitet: Omfattning och roll för EU:s utrikespolitik

P7_TA(2011)0121

Europaparlamentets resolution av den 5 april 2011 om migrationsströmmar till följd av instabilitet: omfattning och roll för EU:s utrikespolitik (2010/2269(INI))

(2012/C 296 E/01)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1638/2006 av den 24 oktober 2006 om fastställande av allmänna bestämmelser för upprättandet av ett europeiskt grannskaps- och partnerskapsinstrument ⁽¹⁾,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1717/2006 av den 15 november 2006 om upprättande av ett stabilitetsinstrument ⁽²⁾,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1889/2006 av den 20 december 2006 om inrättande av ett finansieringsinstrument för främjande av demokrati och mänskliga rättigheter i hela världen ⁽³⁾,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1905/2006 av den 18 december 2006 om upprättande av ett finansieringsinstrument för utvecklingssamarbete ⁽⁴⁾,
- med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1257/96 av den 20 juni 1996 om humanitärt bistånd ⁽⁵⁾,
- med beaktande av partnerskapsavtalet mellan medlemmarna i gruppen av stater i Afrika, Västindien och Stillahavsområdet, å ena sidan, och Europeiska gemenskapen och dess medlemsstater, å andra sidan, undertecknat i Cotonou den 23 juni 2000 ⁽⁶⁾,
- med beaktande av rådets beslut 2010/427/EU av den 26 juli 2010 om hur den europeiska avdelningen för yttre åtgärder ska organiseras och arbeta ⁽⁷⁾,
- med beaktande av FN:s internationella konvention om skydd för alla migrerande arbetstagare och deras familjemedlemmar, som antogs den 18 december 1990,
- med beaktande av Genèvekonventionen av den 28 juli 1951 och protokollet av den 31 januari 1967 om flyktingars rättsliga ställning,

⁽¹⁾ EUT L 310, 9.11.2006, s. 1.⁽²⁾ EUT L 327, 24.11.2006, s. 1.⁽³⁾ EUT L 386, 29.12.2006, s. 1.⁽⁴⁾ EUT L 378, 27.12.2006, s. 41.⁽⁵⁾ EGT L 163, 2.7.1996, s. 1.⁽⁶⁾ EGT L 317, 15.12.2000, s. 3.⁽⁷⁾ EUT L 201, 3.8.2010, s. 30.

Tisdagen den 5 april 2011

- med beaktande av den övergripande strategin för migration, antagen av Europeiska rådet den 13 december 2005, där migrationspolitikens yttre dimension samt de tre huvudprioriteringarna fastställs, dvs. att främja laglig migration, bekämpa olaglig migration och förstärka kopplingen mellan migration och utveckling,
- med beaktande av den europeiska pakt för invandring och asyl som antogs av rådet i oktober 2008, kommissionens första årsrapport om invandring och asyl från 2009 (KOM(2010)0214) och rådets slutsatser av den 3 juni 2010 om uppföljningen av den europeiska pakten för invandring och asyl,
- med beaktande av den gemensamma Afrika–EU-förklaringen om migration och utveckling, som undertecknades i Sirte den 23 november 2006 och som betonar att afrikanska stater och EU:s medlemsstater måste åta sig att verka för ett partnerskap mellan ursprungs-, transit- och destinationsländer i syfte att effektivisera hanteringen av migrationen, detta med hänsyn till dess koppling till utveckling,
- med beaktande av Europeiska rådets slutsatser av den 18–19 juni 2009 om olaglig invandring,
- med beaktande av Stockholmsprogrammet för perioden 2010–2014, den europeiska pakten för invandring och asyl och kommissionens handlingsplan för att genomföra Stockholmsprogrammet (KOM(2010)0171),
- med beaktande av den höga representantens och kommissionens rapport av den 14 mars 2008 om klimatförändring och internationell säkerhet, de tillhörande rekommendationerna av den 18 december 2008 och rådets slutsatser av den 8 december 2009,
- med beaktande av den gemensamma förklaringen från ministerkonferensen "Att bygga migrationspartnerskap", som hölls i Prag den 27–28 april 2009,
- med beaktande av FN:s konvention från december 2000 mot gränsöverskridande organiserad brottslighet och de tillhörande protokollen,
- med beaktande av det avtal om en agenda för samarbete i migrationsfrågor mellan EU och Libyen som undertecknades i Tripoli den 4 oktober 2010 av kommissionsledamot Cecilia Malmström och kommissionsledamot Štefan Füle på EU:s vägnar och av Moussa Koussa, Libyens minister för utrikesfrågor och internationellt samarbete, och Yunis Al-Obeidi, Libyens minister för allmän säkerhet, på Libyens vägnar,
- med beaktande av sin rekommendation till rådet av den 20 januari 2011 om förhandlingarna om ett ramavtal mellan EU och Libyen ⁽¹⁾,
- med beaktande av Tripoliförklaringen, som utfärdades vid det tredje toppmötet mellan Afrika och EU, som hölls i Tripoli i Libyen den 29–30 november 2010,
- med beaktande av det tal som hölls av Catherine Ashton, vice ordförande för kommissionen/unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik, i FN:s säkerhetsråd den 4 maj 2010, där hon lyfte fram behovet av en övergripande strategi för krishantering och fredsbyggande insatser samt de uppenbara kopplingarna mellan säkerhet, utveckling och mänskliga rättigheter,
- med beaktande av rådets direktiv 2009/50/EG av den 25 maj 2009 om villkor för tredjelandsmedborgares inresa och vistelse för högkvalificerad anställning (blåkortsdirektivet) ⁽²⁾,
- med beaktande av den gemensamma förklaringen av den 7 maj 2009 från toppmötet om det östliga partnerskapet i Prag, där det östliga partnerskapet sjösattes,

⁽¹⁾ Antagna texter, P7_TA(2011)0020.

⁽²⁾ EUT L 155, 18.6.2009, s. 17.

Tisdagen den 5 april 2011

- med beaktande av sin resolution av den 21 september 2010 om minskning av fattigdomen och skapande av arbetstillfällen i utvecklingsländerna: åtgärder som ska vidtas ⁽¹⁾, särskilt punkterna 71, 72 och 73,
- med beaktande av sin resolution av den 16 december 2010 om eritreanska flyktingar som hålls som gisslan i Sinai ⁽²⁾,
- med beaktande av ordförandeskapets slutsatser av den 27 januari 2011 från konferensen "Towards a multidisciplinary approach to prevention of trafficking human beings, prosecutions of traffickers and protection of victims",
- med beaktande av artikel 80 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt som fastställer att politik som gäller gränskontroll, asyl och invandring ska styras av principen om solidaritet och rättvis ansvarsfördelning, även i finansiellt avseende, mellan medlemsstaterna, och att de unionsakter som antas på detta område varje gång det är nödvändigt ska innehålla lämpliga åtgärder för tillämpningen av denna princip,
- med beaktande av artikel 48 i arbetsordningen,
- med beaktande av betänkandet från utskottet för utrikesfrågor och yttrandena från utskottet för utveckling och utskottet för medborgerliga fri- och rättigheter samt rättsliga och inrikes frågor (A7-0075/2011), och av följande skäl:
  - A. Politisk, social och ekonomisk instabilitet, otrygghet, politiskt förtryck och auktoritära regimer är den största orsaken till migration. Dessa faktorer leder till att människorna i de berörda lokalsamhällena berövas sina framtidsutsikter och inkomster och följaktligen sina möjligheter att välja om de vill migrera eller inte. Detta innebär i sin tur att de ständigt sätter sina liv på spel och att migration ofta är deras enda alternativ. Klimatförändringen och miljöförstörelsen har blivit en allt viktigare orsak till migration.
  - B. Migration till följd av instabilitet uppstår framför allt på grund av krig och väpnade konflikter eller risk för detta, kränkningar av de mänskliga rättigheterna – inklusive förföljelser eller begränsningar av rättigheterna för politiska motståndare, minoriteter, däribland religiösa, etniska och hbt-minoriteter samt missgynnade grupper – naturkatastrofer och katastrofer orsakade av människan samt avsaknad av ekonomiska utsikter och hållbara strukturer som garanterar demokrati och god samhällsstyrning samt respekt för och främjande av medborgerliga, politiska, kulturella, ekonomiska och sociala rättigheter.
  - C. Migration som globalt fenomen, med rötter långt tillbaka i tiden, har inte bara bidragit till ett utbyte av idéer utan har också inneburit utmaningar när det gäller integrationen av invandrare i mottagar-samhällena. Migrationen har därmed bidragit till att kulturellt och ekonomiskt berika Europeiska unionen, men också medfört problem i fråga om social integration och anpassning. EU behöver en omfattande men kontrollerad invandring för att väga upp för sin åldrande befolkning samt för att ta itu med andra sociala och ekonomiska utmaningar.
  - D. Migrationsströmmarna har tidigare ändrat riktning beroende på var det funnits störst tryck, men de har aldrig avstannat. Det går inte att stoppa migrationen, men den kommer sannolikt att förändras i omfattning och komplexitet under de kommande decennierna och måste därför hanteras på ett sätt som gör att mänskligt lidande går att förhindra.
  - E. Laglig migration är av stort värde för såväl den person som försöker flytta från sitt ursprungsland som mottagarlandet.
  - F. Migrationsströmmar som uppstår till följd av instabilitet och som tar sig uttryck i olaglig migration sätter hårdast tryck på de medlemsstater som ligger vid EU:s yttre gränser.

⁽¹⁾ Antagna texter, P7_TA(2010)0327.

⁽²⁾ Antagna texter, P7_TA(2010)0496.

Tisdagen den 5 april 2011

- G. Ingen EU-medlemsstat har hittills ratificerat FN:s internationella konvention om skydd för alla migrerande arbetstagare och deras familjemedlemmar. Denna konvention är det mest vidsträckta internationella regelverket till skydd för migrerande arbetstagare och deras familjemedlemmar. Konventionen ger länderna vägledning om hur de ska agera för att se till att migranternas rättigheter respekteras när politiken för arbetskraftsinvandring utarbetas och genomförs.
- H. Ekonomisk instabilitet drabbar yngre generationer, kvinnor, minoriteter och missgynnade grupper särskilt hårt, eftersom de saknar utsikter att få arbete och således lättare kan falla offer för våld och radikaliserings och rekryteras av terroristgrupper.
- I. Klimatförändringen hänger samman med livsmedels- och vattenbrist, avskogning och markförstörelse, och betraktas alltmer som ett stort hot mot den internationella säkerheten och stabiliteten.
- J. De som fördrivs från sina hem i samband med stora klimatförändringsrelaterade naturkatastrofer måste få stöd och skydd. Enligt den gällande flyktinglagstiftningen har klimatflyktingar dock inte rätt till internationellt skydd.
- K. I de regioner som påverkas mest av klimatförändringen och den förlust av biologisk mångfald som klimatförändringen leder till, t.ex. Sahelregionen, har migration blivit det enda sättet att anpassa sig till det ändrade klimatet.
- L. Vissa migranter kan också vara asylsökande och kan komma att bli officiellt erkända flyktingar.
- M. Olaglig migration utsätter inte bara migranternas liv för stora risker, utan förknippas även mycket ofta med de värsta formerna av människorättsliga kränkningar, bland annat slavarbete, sexuellt utnyttjande, övergrepp mot barn och könsrelaterat våld. Insatser från EU:s sida för att förhindra sådana kränkningar och skydda nödlidande migranter, även olagliga migranter, bör stärkas för att bli mer verkningsfulla.
- N. Smuggling av migranter påverkar nästan varje land i världen. Utnyttjandet av olaglig migration, som tyvärr är en lukrativ affärsverksamhet för den organiserade brottsligheten, kan även kombineras med vapensmuggling, människohandel och narkotikahandel. Utnyttjandet av olaglig migration kan vara en av finansieringskällorna för radikala grupper och terroristgrupper som gör att migranter riskerar att falla offer för organiserade kriminella ligan och extremistiska nätverk.
- O. EU-politiken bör särskilt uppmärksamma de mest utsatta migranterna, i synnerhet minderåriga utan medföljande vuxen.
- P. Olaglig migration påverkar migrationshanteringen och integrationskapaciteten hos både mottagarländer och transitländer. När det gäller transitländerna leder detta i vissa fall till försämrade möjligheter att skapa en hållbar utveckling på de lokala arbetsmarknaderna, vilket i sin tur leder till ökad instabilitet.
- Q. Den förväntade befolkningstillväxten i både ursprungsländer och transitländer, särskilt i Maghreb- och Mashreqregionerna och Nordafrika som helhet, kan inverka negativt på möjligheterna för ekonomisk tillväxt och skapande av arbetstillfällen och därigenom förvärra den sociala och ekonomiska situationen i dessa länder om nödvändiga politiska och ekonomiska beslut inte fattas. Detta kommer tillsammans med bristen på demokratiska principer att leda till interna spänningar och instabilitet – vilket den senaste tidens demonstrationer i Tunisien, Algeriet, Egypten och flera andra arabländer har visat – och kommer därför att öka migrationsströmmarna och utsätta mottagarländernas integrationskapacitet för ytterligare påfrestningar.

Tisdagen den 5 april 2011

- R. Med tanke på den nuvarande demografiska utvecklingen bör EU överväga i hur hög grad man under de kommande åren vill öppna gränserna för migrationsströmmar från ursprungs- och transitländer för att minska deras interna befolkningstillväxt och de resulterande sociala spänningarna, och på så sätt hjälpa dem att upprätthålla sin interna stabilitet. Det är även nödvändigt att överväga hur mycket som behöver investeras i en förnyad ekonomisk dagordning för dessa länder, inklusive en dagordning som inriktas på investeringar och sysselsättningskapande insatser.
- S. Åtgärder bör vidtas för att förhindra nya yttringar av rasism och främlingsfientlighet i mottagar- och transitländer.
- T. Migrationen till EU är bara en del av mycket mer omfattande migrationsströmmar som går i riktning syd-nord och syd-syd. EU:s geografiska närhet till de länder som omfattas av den europeiska grannskapspolitiken i kombination med de markanta skillnaderna mellan vissa av dessa länders migrationslagar och EU:s migrationslagstiftning kan skapa en konkurrensfördel för dessa länder och därmed förstärka deras ställning som transitländer och begränsa deras exponering och ansvar som potentiella mottagarländer.
- U. Den europeiska grannskapspolitiken bör mer aktivt stödja EU:s grannländers förmåga att hantera migrationen.
- V. Den senaste tidens dramatiska händelser i Egypten och andra länder i Nordafrika och Mellanöstern kan leda till ökad inströmning av både lagliga och olagliga migranter till Europa.
- W. Spänningar mellan ursprungsländer och transitländer och mellan mottagarländer och transitländer när det gäller hanteringen av migrationsströmmarna kan bli en grogrund för potentiella konflikter och meningsskiljaktigheter i framtiden om det inte förs en mer harmoniserad, samordnad och effektiv migrationspolitik. En mer samordnad och omfattande migrationshanteringsstrategi kan emellertid öka respekten för alla migranternas värdighet – migranter som kan bidra till att arbetskraftsbehoven tillgodoses i transit- och destinationsländerna och till att utvecklingen i ursprungsländerna stärks. En mer samordnad och omfattande migrationshanteringsstrategi bör garantera full respekt för de mänskliga rättigheterna för migranter, vilka kan vara nödlidande.
- X. Lagliga och transparenta penningöverföringar kan spela en potentiellt positiv roll för att främja den ekonomiska utvecklingen. Framför allt bör man se till att migranternas rätt att ekonomiskt stödja sina familjer och investera i sina hemländer säkerställs.
- Y. EU behöver utarbeta en effektiv och klok migrationspolitik liknande den som tillämpas i Kanada, Australien eller Nya Zeeland. Det instabila läget i EU:s grannregioner äventyrar dock inrättandet av en sådan politik.
- Z. EU:s utrikespolitik kan komplettera och stärka EU:s migrationspolitik på ett positivt sätt. Alla källor till instabilitet i ursprungsländerna måste därför beaktas, och EU bör föra en aktiv dialog med transitländerna om enhetliga människorättsbaserade normer för deras nationella migrationslagar, så att lika villkor kan skapas där både mottagarländer och transitländer följer samma regler och erbjuder migranter samma skydd. Transitländerna befinner sig i olika utvecklingsskeden, och EU bör därför tillhandahålla finansiellt stöd för att hjälpa dessa länder att införa normer som är jämförbara med EU:s normer.
- AA. Vice ordföranden/den höga representanten har betonat betydelsen av en övergripande strategi för säkerhets- och stabilitetsfrågor, där utvecklingsstrategier och hållbara ekonomiska utsikter kan komplettera och ytterligare stärka fredsbevarande och fredsbyggande insatser och därigenom skapa förutsättningar för stabilitet och säkerhet på långre sikt.

Tisdagen den 5 april 2011

AB. Den nya utrikespolitiska struktur som införts genom Lissabonfördraget och inrättandet av Europeiska utrikestjänsten utgör en möjlighet att skapa ytterst värdefulla synergier mellan utrikes- och försvarspolitikerna å ena sidan och den europeiska grannskapspolitiken och politiken för utvecklingssamarbete å andra sidan, så att de bildar ömsesidigt förstärkande och sammanlänkade dimensioner och strategier. Den nya strukturen gör det också möjligt för kulturell diplomati att spela en roll i EU:s yttre förbindelser. Sådana synergier bör övervägas redan på programplaneringsstadiet.

AC. Åtskillnad måste göras mellan migranter, asylsökande och flyktingar.

1. Europaparlamentet välkomnar de förslag som kommissionen nyligen lagt fram om laglig migration för icke asylsökande och uppmanar kommissionen att utveckla ytterligare instrument för att etablera en gemensam invandringspolitik, för att hantera ekonomisk migration i syfte att främja ekonomiska och sociala framsteg i mottagar-, transit- och ursprungsländerna samt för att främja social sammanhållning genom att förbättra integrationen av migranterna. Parlamentet betonar att man behöver tillhandahålla adekvat information om möjligheterna för laglig invandring till EU i syfte att förhindra olaglig invandring, bättre utnyttja EU:s program för laglig invandring, förtydliga rådande utsikter och möjligheter inom EU samt vederlägga de falska löften som smugglarna ingett, och därigenom begränsa möjligheterna för den organiserade brottsligheten och människosmugglarna att profitera på att människor tvingas migrera. Parlamentet uppmanar kommissionen att främja skyddsåtgärder för utsatta grupper och personer (främst kvinnor och barn) som ofta faller offer för människohandel och sexuellt utnyttjande, och att etablera center i tredjeländer för information om möjligheterna att migrera till EU. Parlamentet uppmanar dock till en god avvägning mellan att främja laglig migration till EU och att se till att unionen har kapacitet att ta emot och integrera migranter på ett framgångsrikt sätt.

2. Europaparlamentet påminner om att en välfungerande laglig migration också kan vara positivt för tredjeländer eftersom invandrarna för över tillgångar till sina ursprungsländer. Parlamentet betonar vidare vikten av att stödja de initiativ som tagits för att främja att migranter medverkar i utvecklings- och utbildningsprojekt i sina ursprungsländer.

3. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att samarbeta med länder utanför EU för att se till att information som rör laglig migration är lättillgänglig och att laglig migration verkligen förespråkas.

4. Europaparlamentet anser att påtvingad migration bland annat är ett resultat av sviktande ekonomier, ökad fattigdom, kränkningar av de mänskliga rättigheterna, miljöförstöring, den växande klyftan mellan rika och fattiga länder, inbördeskrig, krig om kontrollen över naturresurserna och politisk förföljelse.

5. Europaparlamentet stöder vice ordförandens/den höga representantens analys och politiska inställning när det gäller att lyfta fram behovet av en omfattande och samstämd strategi som grundas på målinriktad utveckling och människorättsstrategier som ett viktigt kompletterande utrikespolitiskt instrument för EU i syfte att kunna hantera stabilitets- och säkerhetsproblemen och öka effektiviteten i fredsbevarande och fredbyggande insatser. I detta sammanhang kräver parlamentet att Frontex roll ska stärkas så att kontrollen av migrationsströmmarna kan förbättras. Parlamentet anser att det inom ramen för den nya utrikespolitiska struktur som införts genom Lissabonfördraget och inrättandet av Europeiska utrikestjänsten är viktigt att fortsätta den interinstitutionella dialogen och överväga vilka grunder och mål som en sådan omfattande strategi bör ha, särskilt när det gäller målinriktad programplanering och partnerskap med stödmottagande länder som kan leda till en hållbar demokratiseringsprocess, god samhällsstyrning, respekt för de mänskliga rättigheterna samt ekonomisk tillväxt. På så sätt kan man öka säkerheten och stabiliteten.

Tisdagen den 5 april 2011

6. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att utveckla ett permanent kontrollsystem för alla Frontexaktiviteter som hör samman med hanteringen av migrationsströmmarna. Parlamentet anser också att människorättsaspekten i Frontex verksamhet tydligt måste genomsyra den ändrade versionen av Frontexförordningen, särskilt rätten för en person att lämna sitt land, förbudet mot avvisning och rätten att söka asyl. Parlamentet välkomnar Frontex framgångsrika verksamhet och dess samarbete med medlemsstaterna i syfte att genomföra den gemensamma europeiska asylsystemet och välkomnar dessutom inrättandet av ett europeiskt stödkontor för asylfrågor. Parlamentet anser att Frontex och stödkontorets verksamheter och insatser måste vara stabila och permanenta så att man kan ge nödvändigt stöd till särskilt hårt drabbade medlemsstater. Parlamentet betonar behovet av en större solidaritet inom samtliga EU-medlemsstater, särskilt de mest sårbara, i syfte att uppnå effektivast möjliga politiska samordning och bördefördelning.

7. Europaparlamentet konstaterar att stabilitet och säkerhet är ett gemensamt mål och en nödvändig förutsättning för global ekonomisk tillväxt mot bakgrund av den ökade multilateralismen med flera internationella aktörer och stora givare, såsom EU, Förenta staterna, Japan, Kina och på längre sikt eventuellt även andra Brikländer, t.ex. Brasilien och Indien. Parlamentet konstaterar dessutom att stabilitets- och säkerhetsproblemen är sådana att de inte bara behöver tillräckliga resurser i tider av budgetåtstramningar, utan att det även krävs stordriftsfördelar och samordnade insatser. Parlamentet anser att man bör inleda en diskussionsprocess om en aktiv dialog mellan EU, Förenta staterna, Japan och Kina samt internationella finansinstitutioner om samordnade geografiska och tematiska strategier för säkerhet, stabilitet och bistånd, som kan skapa större gemensamma hävstångseffekter och en mer balanserad, målinriktad och ändamålsenlig fördelning av resurserna och samtidigt säkerställa en rättvis bördefördelning. Mot bakgrund av Vita husets nyligen genomförda översyn av det amerikanska utlandsbiståndet, där betydelsen av att samordna biståndet med andra stora givare lyftes fram, anser parlamentet att ett viktigt första steg i en sådan diskussionsprocess skulle kunna vara ett toppmöte mellan EU och Förenta staterna om ett utökat samarbete om humanitärt och utvecklingsrelaterat bistånd för att från ett transatlantiskt perspektiv kartlägga gemensamma intresseområden och lämpliga grunder för politisk samordning.

8. Europaparlamentet uppmanar kommissionen med kraft att se till att alla återtagandeaftal som undertecknas av EU och dess medlemsstater fullt ut respekterar de mänskliga rättigheterna och principen om non-refoulement och att de inte äventyrar säkerheten för personer i behov av internationellt skydd.

9. Europaparlamentet konstaterar att det finns betydande fördelar med att ge flyktingar fristad i grannländerna, och begär att EU ska prioritera en sådan lösning.

10. Europaparlamentet är oroat över att det för närvarande finns ungefär 38 bräckliga stater i hela världen (enligt Failed States Index 2010; Fund for Peace) där 1 miljard människor är drabbade problem med anknytning till instabilitet (enligt Världsbanken). Bräckliga stater är mest känsliga för inre och yttre påfrestningar av både politiskt och ekonomiskt slag, och staters instabilitet bidrar till migrationsprocessen.

11. Europaparlamentet anser att stödet till politiskt och ekonomiskt bräckliga stater, som utgör en trolig grogrund för olaglig migration och säkerhets- och stabilitetsrelaterade spänningar – förutom budgetlätnader och budgetstöd och strategier för att skapa stabilitet eller stärka stabiliteten - också alltid bör omfatta direktinvesteringar och EU-strategier för marknadstillträde, strategier för landsbygdsutveckling och tryggad livsmedelsförsörjning, stöd för uppnåendet av millennieutvecklingsmålen, sysselsättningskapande politik, infrastrukturutveckling, stöd till små och medelstora företag, mikrokrediter och strategier för att främja demokratisering och god samhällsstyrning, social integration medbestämmande för kvinnor, minoriteter eller missgynnade grupper samt etnisk och religiös tolerans, med målsättningen att maximera potentiella migranternas möjligheter och alternativ hemma i ursprungsländerna. Parlamentet är fast övertygat om att sådana strategier måste grundas på aktiva partnerskap som bygger på principerna om egenansvar och medbestämmande för stödmottagarländerna, och på mål, tydliga färdplaner och villkor för de resultat som ska nås, vilka fastställs i samarbete med givarländerna. Partnerskapen bör också grundas på riktmärken och strikt ansvarsskyldighet. Parlamentet framhåller att det grundläggande kriteriet för de program som finansieras inom denna ram bör vara att de tillför ett mervärde på både regional och lokal nivå. På så sätt kan man garantera att de i hög grad bidrar till utvecklingen av lokala ekonomier.

Tisdagen den 5 april 2011

12. Europaparlamentet betonar att all forskning och analys av de framtida migrationstendenserna och migrationsformerna – såsom korttidsmigration, cirkulär migration och årstidsbunden migration – bör ta hänsyn till de möjliga orsakerna till migrationen, t.ex. politiska och ekonomiska kriser eller klimatförändringens konsekvenser i ursprungsländerna.

13. Europaparlamentet uppmanar EU och medlemsstaterna att både internt och på internationell nivå arbeta för att få ursprungsländerna att anta och genomföra åtgärder och en politik som gör det möjligt för dem att utvecklas socialt, ekonomiskt och demokratiskt så att deras medborgare inte tvingas migrera.

14. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och Europeiska utrikestjänsten att göra ytterligare insatser i fråga om ursprungsländernas utveckling och demokratisering och att stärka rättsstaten så att de problem som åtföljer migrationen angrips vid roten.

15. Europaparlamentet uppmanar till att det inrättas center för information om och hantering av migrationsfrågor utanför EU som ska hjälpa tredjeländer, i egenskap av ursprungs- eller transitländer, att utarbeta en migrationspolitik som hjälper potentiella migranter och återvändande migranter, erbjuda vägledning om laglig migration, arbetsmöjligheter och levnadsvillkor i mottagarländerna samt erbjuda utbildning till potentiella migranter och därmed bygga vidare på erfarenheterna från pilotprojektet i Bamako i Mali (Centret för information om och hantering av migration). Parlamentet uppmanar kommissionen att förse parlamentets ansvariga utskott med regelbundna rapporter om nya initiativ till att inrätta sådana center.

16. Europaparlamentet påminner om att man i sin resolution av den 21 september 2010 om minskning av fattigdomen och skapande av arbetstillfällen i utvecklingsländerna: åtgärder som ska vidtas betonar att EU inte bör tveka att tillämpa sanktioner när stater underlåter att respektera de skyldigheter i fråga om styrelse reformer och mänskliga rättigheter som fastställs i handelsavtalen. I denna resolution uppmanar parlamentet även EU att noga övervaka att tvärvillkoren iakttas i enlighet med Cotonouavtalet och understryker att både Europeiska utvecklingsfonden (EUF) och finansieringsinstrumentet för utvecklingsamarbete (DCI) måste uppfylla samma tvärvillkor. Parlamentet betonar dessutom att liknande tvärvillkor även bör gälla för annat EU-bistånd än utvecklingsbistånd och humanitärt bistånd, inklusive makroekonomiskt bistånd via IMF:s lån, samt lånetransaktioner via EIB:s och EBRD:s program, och att sådant bistånd bör grundas på partnerskap, gemensamma mål och värderingar samt lojalitet. Biståndet bör uppfylla såväl givarens som mottagarens förväntningar. Parlamentet betonar vidare att EU:s aktiva stöd till mottagarländerna bör vara verkningsfullt och resultatriktat och att EU:s grundläggande värden bör respekteras. Parlamentet uppmanar vice ordföranden/den höga representanten och kommissionen att sätta upp lojalitet gentemot EU och EU:s grundläggande värden som en målsättning i samband med utformningen av strukturen för EU:s finansiella bistånd och i de bilaterala förbindelserna med länder som är mottagare av sådant bistånd. Parlamentet anser slutligen att en diskussionsprocess bör inledas på EU-nivå om grunderna och räckvidden för tillämpningen av tvärvillkoren på EU:s finansiella bistånd.

17. Europaparlamentet välkomnar människorättsklausuler i alla EU:s bilaterala handelsavtal och stöder införandet av principen om tvärvillkor i handelsavtal med utvecklingsländer via det allmänna preferenssystemet. Parlamentet inser att denna princip inte alltid tillämpas, eftersom kommissionen inte har velat införa sanktioner mot de utvecklingsländer som inte fullgör sina åtaganden när det gäller respekt för mänskliga rättigheter, god samhällsstyrning och demokratisering. Kommissionen uppmanas med kraft att överväga att införa sanktioner, där sådana kan behövas, men att dessförinnan noga undersöka sanktionernas konsekvenser för befolkningen i mottagarländerna.

18. Europaparlamentet anser att transitländer bör omfattas av en liknande politik som den som gäller för ursprungsländer, till exempel när det gäller strategier för fattigdomsminskning, direktinvesteringar och marknadstillträde, och med tonvikt på en sysselsättningsagenda som kan garantera effektiva integrationsutsikter på lång sikt, stabilisera den interna arbetsmarknaden och stärka transitländernas långsiktiga potential som mottagarländer.

Tisdagen den 5 april 2011

19. Europaparlamentet anser att EU och dess medlemsstater i sin hantering av de olagliga migrationsströmmarna fullt ut måste respektera de asylsökandes rättigheter och avstå från att vidta några åtgärder som kan avskräcka potentiella flyktingar från att söka skydd.

20. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att utveckla en mekanism för ansvarsfördelning dels i samband med mottagning av asylsökande och prövning av deras ansökningar, dels i samband med bekämpning av olaglig migration, två företeelser som drabbar vissa medlemsstater oproportionerligt hårt på grund av deras geografiska läge eller demografiska situation.

21. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att upprätta ett övervakningssystem för att kontrollera att flyktingars och asylsökandes rättigheter respekteras vid inresekontroller (och före inresa) i enlighet med kodexen om Schengengränserna, så att eventuella brister omgående upptäcks.

22. Europaparlamentet betonar betydelsen av EU:s valobservatörsuppdrag som ett viktigt steg i varje process för att nå ökad demokrati och god samhällsstyrning. Parlamentet anser att dessa uppdrag bör ingå i en bredare stödram för långsiktiga demokratiseringsprocesser och uppmanar med kraft vice ordföranden/den höga representanten att stärka uppföljningsförfarandena och de uppföljande besöken för att kontrollera om valobservatörsuppdragets rekommendationer genomförs. Parlamentet framhåller vikten av medling och strategier för konfliktförebyggande och konfliktlösning samt institutions- och kapacitetsuppbyggande inom sådana regionala organisationer som till exempel Afrikanska unionen som spelar en viktig roll vid fredsbevarande och fredsbyggande insatser. Parlamentet anser att stödet till Afrikanska unionen bör innefatta utveckling av dess gränskontroll och hjälp till alla nödlidande migranter. Parlamentet anser att ett effektivt stärkande av regionala organisationer som Afrikanska unionen, unionen för Medelhavsområdet och det östliga partnerskapet för att uppnå regional fred och stabilitet i sin tur kommer att främja regional integration och uppkomsten av gränsöverskridande ekonomiska områden.

23. Europaparlamentet konstaterar att framsteg har gjorts i genomförandet av den övergripande strategin för migration, vilken har till syfte att främja omfattande partnerskap med ursprungs- och transitländer och uppmuntra synergieffekter mellan migration och utveckling. Parlamentet betonar hur viktigt det är att ytterligare förbättra användningen av de viktigaste verktygen inom den övergripande strategin för migration (partnerskap för rörlighet, migrationsrelaterade uppdrag, migrationsprofiler, samarbetsplattformar). Parlamentet betonar att det alljämt finns ett behov av att ställa de migrationspolitiska målen i förgrunden för den politiska dialogen med ursprungs- och transitländerna samt ett behov av att göra politiken mer konsekvent i detta avseende, särskilt när det gäller utvecklingspolitiken. De olika dialogprocesserna bör rationaliseras samtidigt som synergieffekterna mellan migration och utveckling bör stärkas. Större ansträngningar bör göras för att stödja sådana utvecklingsprojekt i ursprungs- och transitländer som höjer levnadsstandarderna i dessa länder, stärker deras lagstiftande och institutionella befogenheter och förbättrar deras infrastruktur, så att de på ett ändamålsenligt sätt kan hantera migrationsströmmarna och samtidigt trygga respekten för internationella skyddsnormer och tillämpningen av principen om non-refoulement.

24. Europaparlamentet betonar att det globala forumet för migration och utveckling har en viktig roll eftersom det erbjuder en strukturerad ram för främjandet av ökad dialog och ökat samarbete mellan både statliga och icke-statliga aktörer, däribland civilsamhället.

25. Europaparlamentet beklagar att det enda alternativet under de rådande omständigheterna var att tillfälligt upphäva samarbetsavtalet mellan EU och Libyen. Parlamentet anser dock att upphävandet bör återkallas så snart det finns en ny övergångsregering som är villig att främja ett demokratiskt och människorättsbaserat genomförande av ett sådant avtal. Målet är att tillhandahålla finansiellt bistånd till afrikanska länder så att hållbara alternativ till migration kan skapas och ett mer effektivt system för att hantera arbetskraftsmigration kan utvecklas i Libyen genom att maximera kompetensen hos de migranter som redan finns i landet, öka Libyens förmåga att locka och integrera migranter, särskilt från dess södra grannländer, både socialt och ekonomiskt, och lägga grunden för ett effektivt system för migrationshantering i Libyen. Parlamentet betonar i detta sammanhang att EU måste utnyttja sitt inflytande till att övertyga Libyen om att låta UNHCR återvända till landet. Parlamentet anser att avtal om samarbete i migrationsfrågor även bör ingås med andra länder i EU:s geografiska närhet, så att man i enlighet med internationella avtal gemensamt kan stödja bräckliga stater i deras grannskap.

Tisdagen den 5 april 2011

26. Europaparlamentet konstaterar mot bakgrund av den pågående humanitära krisen i norra Afrika att Frontex inte kan vara det huvudsakliga verktyget för att hantera de påföljande migrationsströmmarna från regionen. EU uppmanas att tänka ut ett snabbt och samordnat svar som en del av en konsekvent och långsiktig strategi för att hantera politiska omvälvningar och bräckliga stater och på så sätt angripa roten till de problem som orsakar migrationsströmmarna. Parlamentet uppmanar rådet att ta fram en handlingsplan för bördefördelning i syfte att hjälpa till att vidarebosätta flyktingar från regionen, utifrån principen om solidaritet mellan medlemsstaterna i artikel 80 i EUF-fördraget, och att tillhandahålla stöd för fördrivna personer i enlighet med bestämmelserna i rådets direktiv 2001/55/EG av den 20 juli 2001 om miniminormer för att ge tillfälligt skydd vid massiv tillströmning av fördrivna personer och om åtgärder för att främja en balans mellan medlemsstaternas insatser för att ta emot dessa personer och bära följderna av detta. Rådet uppmanas också att snarast gå vidare med antagandet av det gemensamma asylsystemet för EU och att slutföra medbeslutandeförfarandena om inrättandet av ett gemensamt vidarebosättningsprogram för EU respektive om Europeiska flyktingfonden för perioden 2008–2013, enligt parlamentets rekommendation från maj 2010. Parlamentet påminner om att medlemsstaterna är skyldiga att följa principen om non-refoulement.

27. Europaparlamentet betonar sin centrala betydelse för att främja frihet och demokrati i vårt grannskap. I detta sammanhang är det viktigt att parlamentet noga övervakar demokratiseringsprocessen i södra Medelhavsområdet. Parlamentet föreslår därför en regelbunden dialog med ad hoc-struktur med vice ordföranden/den höga representanten i syfte att bedöma utvecklingen i regionen och identifiera kort- och långsiktiga mål samt aktuella stödåtgärder som är nödvändiga.

28. Europaparlamentet vidhåller att verklig hänsyn bör tas till dialogerna om mänskliga rättigheter och demokrati i den reviderade europeiska grannskapspolitiken. Demokratiseringsrörelserna och demonstrationerna för demokrati har brutalt undertryckts av myndigheterna i bland annat Tunisien och Egypten, vilket visar att de dialoger om demokrati och mänskliga rättigheter som har förts inom ramen för grannskapspolitiken inte har varit verkningsfulla.

29. Europaparlamentet välkomnar att förhandlingarna om ett återtagandeavtal mellan EU och Turkiet har slutförts och efterlyser ett framgångsrikt avslutande av alla nödvändiga skeden så att avtalet så snart som möjligt kan genomföras fullt ut av alla parter.

30. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att intensifiera samarbetet med olagliga migranternas transit- och ursprungsländer inom ramen för de avtal som EU redan har ingått eller kommer att ingå samt inom ramen för de bilaterala avtal som har undertecknats mellan vissa medlemsstater och tredjeländer, så att man kan hejda den olagliga migrationen och uppmuntra att lagstiftningen följs, till nytta för migranterna själva samt invånarna i medlemsstaterna och ursprungsländerna.

31. Europaparlamentet anser att harmonisering av migrationsrelaterad statistik, i samarbete med medlemsstaterna, är nödvändigt för att migrationspolitiken ska kunna planeras, antas, genomföras och utvärderas på ett ändamålsenligt sätt. Parlamentet betonar vikten av det europeiska migrationsnätverket (EMN), som skulle kunna spela en betydande roll inom detta område.

32. Europaparlamentet betonar det omedelbara behovet av konsekventa, heltäckande och jämförbara statistiska uppgifter om den migrerande befolkningen, eftersom denna befolkning ständigt förändras och de aktuella migrationsströmmarnas karaktär är en verklig utmaning för beslutsfattare som behöver tillförlitliga uppgifter och information som grund för sina beslut.

33. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att inom ramen för den pågående översynen av den europeiska grannskapspolitiken överväga att anslå särskilda medel så att en förnyad stark ekonomisk dagordning kan utformas i de länder som omfattas av denna politik, inklusive en sysselsättningsagenda. Parlamentet anser att man med de länder som omfattas av grannskapspolitiken bör diskutera en färdplan för anpassning av deras nationella migrationslagar till EU:s normer, inbegripet människorättsnormer som asylrätt, skyddssystem för olagliga migranter och lika rättigheter för alla migranter. Parlamentet anser vidare att det skulle vara lämpligt att ingå fler rörlighetsavtal med dessa länder, utöver de befintliga avtalen med Moldavien och Georgien.

Tisdagen den 5 april 2011

34. Europaparlamentet anser att det ska upprättas en övergripande migrationspolitik som är kopplad till alla utvecklingsstrategier och utvecklingsinstrument och grundas på en hög grad av politisk och verksamhetsmässig solidaritet, ömsesidigt förtroende, insyn, partnerskap, delat ansvar och gemensamma insatser på grundval av gemensamma principer och konkreta åtgärder samt de värden som är förankrade i Lissabonfördraget.
35. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att utarbeta en övergripande strategi för laglig migration och att i detta sammanhang ta hänsyn till den europeiska arbetsmarknadens behov av arbetskraft och varje enskild medlemsstats förmåga att ta emot och integrera migranter. En gemensam EU-politik om laglig migration kan vara ett incitament både för den europeiska ekonomin och för ursprungsländernas ekonomier.
36. Europaparlamentet anser att avtal med tredjeländer som berör flera av EU:s medlemsstater bör förhandlas fram på europeisk nivå i full överensstämmelse med artikel 218 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt.
37. Europaparlamentet uppmanar EU:s institutioner och medlemsstater att samordna givarnas bistånd på ett effektivare sätt, så att en mer omfattande och hållbar strategi för hantering av migrationsströmmar säkerställs.
38. Europaparlamentet kräver med eftertryck att man ska skilja utvecklingsbiståndet från förvaltningen av migrationsströmmar och att utvecklingsbistånd inte bör göras beroende av återflyttning. EU:s utvecklingsbistånd bör ha som mål att undanröja orsakerna till migration, till exempel fattigdom, klimatförändring och svält.
39. Europaparlamentet framhåller det mervärde som unionen för Medelhavsområdet (UfM) och initiativet för ett östligt partnerskap kan tillföra när det gäller hanteringen av migrationsfrågan och dess verkningar. Vice ordföranden/den höga representanten uppmanas att anstränga sig mer för att unionen för Medelhavsområdet ska bli fullt fungerande. Frågan om migrationsströmmarna bör vara ett prioriterat åtgärdsområde inom ramen för unionen för Medelhavsområdet och det östliga partnerskapet.
40. Europaparlamentet uppmanar Europeiska unionen att överväga åtgärder för att se över finansieringsinstrumentet för utvecklingssamarbete, Europeiska utvecklingsfonden och instrumentet för humanitärt bistånd i syfte att förstärka migrationens positiva effekter när det gäller att främja mänsklig utveckling och demokrati i bräckliga stater.
41. Europaparlamentet efterlyser ytterligare åtgärder för att främja en samstämd politik för utveckling inom EU:s migrationspolitik och för att man ska avstå från att använda offentligt utvecklingsbistånd till politik som syftar till att avskräcka från och kontrollera migration på ett sätt som inbegriper kränkningar av migranternas mänskliga rättigheter. Biståndet bör emellertid användas till att främja en effektiv utveckling och därigenom minska migration som orsakas av fattigdom, politisk instabilitet och politiskt förtryck.
42. Europaparlamentet välkomnar Tripolförklaringen, som utfärdades i slutet av det tredje toppmötet mellan Afrika och EU och som bekräftar behovet av gemensamma insatser för att ta itu med de faktiska omständigheterna och utmaningarna i samband med migrationen och dess kopplingar till utvecklingen.
43. Europaparlamentet efterlyser effektivare partnerskap med institutioner som främjar regional och ekonomisk integration, något som också kan bidra till att man hittar hållbara och långsiktiga lösningar för migrationssituationen mellan de sydliga länderna.
44. Kommissionen bör undersöka den klimatrelaterade migrationen mellan de sydliga länderna ytterligare och bland annat titta närmare på antalet personer som berörs, utsatta regioner, migrationsrörelser och kapaciteten i mottagarländerna. Europaparlamentet efterlyser också att man främjar forskningskapaciteten i utvecklingsländerna.
45. Europaparlamentet betonar vikten av att integrera migrationen i partnerländernas nationella utvecklingsstrategier i syfte att minska fattigdomen och uppnå millennieutvecklingsmålen.

Tisdagen den 5 april 2011

46. Europaparlamentet välkomnar inrättandet av AVS-ländernas övervakningscentrum för migration, som är ett värdefullt instrument när det gäller att förse beslutsfattare i AVS-länderna med uppgifter och verktyg som kan förbättra deras nationella migrationsstrategier. Parlamentet välkomnar också förslaget om att inrätta ett övervakningscentrum för migration med ansvar för att fortlöpande och i detalj följa upp alla frågor i samband med migrationsströmmarna i Latinamerika, under överinseende av stiftelsen för Europa, Latinamerika och Västindien och med denna som samordnare.

47. Europaparlamentet rekommenderar att de finansiella resurserna för att stärka sambandet mellan migration och utveckling måste tilldelas på ett effektivare sätt. Förutsättningarna för den kompletterande och punktliga mobiliseringen av EU:s olika finansieringsinstrument för yttre åtgärder måste förbättras.

48. Europaparlamentet betonar behovet av att stärka de så kallade LRRD-strategierna (som syftar till att knyta samman katastrof-, återanpassnings- och utvecklingsbistånd) för att säkra hållbara lösningar för fördrivna personer och flyktingar. Parlamentet anser att det är viktigt med en samordnad humanitär reaktion som föregångare till en hållbar utvecklingspolitik i länder som genomgått konflikter.

49. Europaparlamentet uppmanar vice ordföranden/den höga representanten att investera i expertkunskaper och skapa ett tydligt mandat för personalen både vid högkvarteret och på delegationsnivå för att uppnå bättre samordning mellan det tematiska programmet om migration och asyl och de geografiska programmen.

50. Europaparlamentet efterlyser ett förtydligande av rollerna för Europeiska utrikestjänsten respektive generaldirektoratet för utveckling och samarbete EuropeAid samt en samordning mellan dessa. Parlamentet uppmanar med eftertryck generaldirektoratet för utveckling och samarbete EuropeAid att spela en ledande roll i migrationspolitikens programplaneringsfas.

51. Europaparlamentet betonar hur viktigt det är att ta hänsyn till erfarenheterna från det tematiska programmet om migration och asyl när det gäller den politiska dialogen på landsnivå, så att en mer samstämd och effektiv programplanering kan garanteras i de sammanhang som rör strategidokumenterna för länder och regioner.

52. Europaparlamentet efterlyser ökade insatser för att minska de negativa följderna av kompetensflykten och utflyttningen av yrkesfolk, som särskilt drabbar nyckelområden som hälso- och sjukvård och utbildning. Det är viktigt att främja kompetensinflyttning, program till stöd för återvändande och cirkulär migration, reglerade rekryteringspraxis och stödja kapacitetsuppbyggnad genom åtgärder som utveckling av yrkesutbildningen. Parlamentet uppmanar kommissionen att undersöka om system för cirkulär migration är ett användbart verktyg och vilka typer av cirkelrörelser (engångsrörelse eller återkommande rörelse, rörelse på kort eller lång sikt, spontan eller administrerad rörelse) som skulle kunna ge bäst resultat för både utvecklingsländer och utvecklade länder.

53. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att när den utformar de nya utrikespolitiska instrumenten för perioden efter 2013 se till att den föreslagna strukturen dels möjliggör synergieffekter och ömsesidigt förstärkande mellan utvecklingsaspekten och säkerhets- och stabilitetsaspekten, dels möjliggör en snabb fördelning av medel för nödsatser och återhämtning, en snabbinsatsmekanism för att hjälpa och bistå nödlidande migranter – i synnerhet de som är särskilt utsatta såsom kvinnor och underåriga utan medföljande vuxen – särskilda program för att aktivt stödja minoriteter, bland annat religiösa, etniska och hbt-minoriteter som kan komma att stå under hot, EU-skydd för nödlidande människorättsförsvarare samt stödåtgärder för att begränsa följderna av klimatförändringen, avskogningen, ökenspridningen och förlusten av biologisk mångfald och upprätthålla de ekonomiska och sociala förutsättningarna för de drabbade samhällena.

54. Europaparlamentet kräver att det ska utvecklas en politik som beaktar den särskilda situationen för utsatta grupper som kvinnor, barn och personer med funktionsnedsättning och därmed även tillhandahållandet av relevant infrastruktur som sjukhus, skolor och utbildningsutrustning samt nödvändigt socialt, psykologiskt och administrativt stöd.

Tisdagen den 5 april 2011

55. Europaparlamentet riktar uppmärksamhet på den roll som rehabiliteringscenter för tortyroffer har spelat i den framgångsrika integrationen av migranter, bland annat flyktingar och asylsökande, i EU. Parlamentet noterar bekymrat beslutet att EU:s finansiering av dessa center inom ramen för det europeiska instrumentet för demokrati och mänskliga rättigheter gradvis kommer att upphöra. Parlamentet uppmanar kommissionen att se till att finansieringen av dessa center oförminskat fortsätter och inte enbart överläts till medlemsstaterna.

56. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att offentliggöra den externa utvärderingen av de regionala skyddsprogrammen och att inleda en debatt om huruvida programmen ska fortsätta.

57. Europaparlamentet anser när det gäller Gusp/GSFP-uppdrag att det skulle vara viktigt att komplettera säkerhets- och stabilitetsstrategierna med skräddarsydda strategier för utvecklingsstöd och mänskliga rättigheter, så att man på lång sikt åtgärdar de bakomliggande orsakerna till osäkerhet och instabilitet. Detta är något som även har framhållits av vice ordföranden/den höga representanten. En sådan helhetsstrategi kräver inte bara bättre samordning, genom Europeiska utrikestjänsten, utan även ytterligare skräddarsydda budgetanslag för dessa stödstrategier.

58. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till Europeiska rådets ordförande, ordförandeskapet i Europeiska unionens råd, kommissionens ordförande, vice ordföranden för kommissionen/unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik, Europeiska investeringsbanken, medlemsstaternas regeringar och parlament, kandidatländernas regeringar och parlament, Euronest- och Euromed-medlemsländernas regeringar och parlament, Förenta staternas utrikesministerium, EBRD, Världsbanken, IMF, Afrikanska unionen, Panafriskanska parlamentet, Internationella organisationen för migration och UNHCR.

Kvinnors roll inom jordbruket och i landsbygdsområden

P7_TA(2011)0122

Europaparlamentets resolution av den 5 april 2011 om kvinnors roll inom jordbruket och i landsbygdsområden (2010/2054(INI))

(2012/C 296 E/02)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av fördraget om Europeiska unionen, särskilt artiklarna 2 och 3, och fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artiklarna 8, 153 och 157,
- med beaktande av rådets beslut 2006/144/EG av den 20 februari 2006 om gemenskapens strategiska riktlinjer för landsbygdsutvecklingen (programperiod 2007–2013) ⁽¹⁾,
- med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1698/2005 av den 20 september 2005 om stöd för landsbygdsutveckling från Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling (EJFLU) ⁽²⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 12 mars 2008 om kvinnornas situation i EU:s landsbygdsområden ⁽³⁾,
- med beaktande av slutsatserna från seminariet om "Kvinnorna inom landsbygdens hållbara utveckling", vilket hölls i Cáceres den 27–29 april 2010 på initiativ av EU:s spanska ordförandeskap ⁽⁴⁾,

⁽¹⁾ EUT L 55, 25.2.2006, s. 20.

⁽²⁾ EUT L 277, 21.10.2005, s. 1.

⁽³⁾ EUT C 66 E, 20.3.2009, s. 23.

⁽⁴⁾ Rådets dokument 09184/2010.